

Frk. Nielsens Pæne om, at Styrelsen skulde fore-
 tage sig noget mere praktisk og holde op med De-
 klamationer, syntes at sige, at det ikke skulde være
 ligesaa rigtigt for D. K. at tage en Forhandling op
 som at gøre noget for kvindelige Høandsværkere.
 Styrelsen ansaa det for ganske særligt at være D. K.'s
 Opgave at agitere og gøre Kvindesagen til en Folke-
 sag, og den troede at være naaet et Stykke frem i
 den Retning i de senere Aar.

Fru Stampe-Feddersen: Da jeg var Med-
 lem af den Styrelse, som opfordrede Frk. Grunbovig
 til at holde det omtalte Foredrag, vil jeg gerne
 have Lov til at sige et Par Ord.

Det var mig, som i sin Tid i Styrelsen stillet
 Førelag om at foranstalte et Forhandlingemøde
 afholdt om Sædeligheds-spørgemalet. Dette Spørgs-
 maal var jo blevet saa brændende i den senere Tid.
 Næsten enhver nyere Bog handlede om det og
 fortalte os, at det var sædeligt, som vi vare vant
 til at kalde usædeligt og omvendt. I Pressen
 fremkom Artikler og Anmeldelser af lignende
 Indhold, ja, selv i Folkethingets Forhandlinger
 fandt man Spor af denne nye Livsanskuelse.
 Hvad Under da, at dette Spørgsmaal maatte
 komme til at fylde alle Menneskers Sind, som
 levede lidt med i Tidens Strømninger. — Jeg
vidste, at det gjaldt Kvindernes Sind, og det maatte
 dog ogsaa være en underlig selv kvindelig Ungdom,
 som kunde lade være med at tænke over de store
 Spørgsmaal som ere oppe i Tiden.

Og fordi jeg fandt, at det var et Spørgsmaal,
 som berørte Kvindene paa det aller dybeste, saa